

MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul 172 (XVI) — Nr. 105

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRÂRI ȘI ALTE ACTE

Miercuri, 4 februarie 2004

SUMAR

	Pagina	Nr.	Pagina
DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE			
Decizia nr. 477 din 9 decembrie 2003 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 52 alin. (2) lit. f) din Legea nr. 521/2002 privind regimul de supraveghere și autorizare a producției, importului și circulației unor produse supuse accizelor, cu modificările și completările ulterioare	2-3		
Decizia nr. 482 din 11 decembrie 2003 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 2 alin. (2) din Legea nr. 10/2001 privind regimul juridic al unor imobile preluate în mod abuziv în perioada 6 martie 1945 — 22 decembrie 1989	4-5		
Decizia nr. 483 din 11 decembrie 2003 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 8 alin. (1) din Legea nr. 10/2001 privind regimul juridic al unor imobile preluate în mod abuziv în perioada 6 martie 1945 — 22 decembrie 1989	5-7		
ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE			
		370/2003. — Ordin al ministrului economiei și comerțului pentru aprobarea Prescripției tehnice PT CR 7/1—2003, ediția 1, „Cerințe tehnice privind omologarea procedurilor de sudare folosite pentru executarea lucrărilor la instalațiile mecanice sub presiune și la instalațiile de ridicat. Partea 1: Oțel”	7
		371/2003. — Ordin al ministrului economiei și comerțului pentru aprobarea Prescripției tehnice PT CR 7/2—2003, ediția 1, „Cerințe tehnice privind omologarea procedurilor de sudare folosite pentru executarea lucrărilor la instalațiile mecanice sub presiune și la instalațiile de ridicat. Partea 2: Aluminii și aliaje de aluminii”	7-8
		372/2003. — Ordin al ministrului economiei și comerțului pentru aprobarea Prescripției tehnice PT CR 7/3—2003, ediția 1, „Cerințe tehnice privind omologarea procedurilor de sudare folosite pentru executarea lucrărilor la instalațiile mecanice sub presiune și la instalațiile de ridicat. Partea 3: Polietilenă de înaltă densitate”	8

DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE**CURTEA CONSTITUȚIONALĂ****DECIZIA Nr. 477**

din 9 decembrie 2003

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 52 alin. (2) lit. f) din Legea nr. 521/2002 privind regimul de supraveghere și autorizare a producției, importului și circulației unor produse supuse accizelor, cu modificările și completările ulterioare

Nicolae Popa	— președinte
Costică Bulai	— judecător
Nicolae Cochinescu	— judecător
Constantin Doldur	— judecător
Kozsokár Gábor	— judecător
Petre Ninosu	— judecător
Șerban Viorel Stănoiu	— judecător
Lucian Stângu	— judecător
Ioan Vida	— judecător
Aurelia Popa	— procuror
Mădălina Ștefania Diaconu	— magistrat-asistent

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 52 alin. (2) lit. f) din Legea nr. 521/2002 privind regimul de supraveghere și autorizare a producției, importului și circulației unor produse supuse accizelor, excepție ridicată de Societatea Comercială „DO-DEX” — S.R.L. din Sovata în Dosarul nr. 713/2003 al Judecătoria Sighișoara.

La apelul nominal se constată lipsa părților, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

Reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate ca fiind neîntemeiată, arătând că există o jurisprudență bogată a Curții Constituționale în această materie. Faptul că prevederea legală criticată dispune aplicarea unei amenzi și măsura confiscării pentru săvârșirea unei contravenții nu este de natură să reprezinte o încălcare a Constituției, ci reprezintă o consecință firească a comiterii unei fapte antisociale.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

Prin Încheierea din 24 septembrie 2003, pronunțată în Dosarul nr. 713/2003, **Judecătoria Sighișoara a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 52 alin. (2) lit. f) din Legea nr. 521/2002**, excepție ridicată de Societatea Comercială „DO-DEX” — S.R.L. din Sovata într-o cauză ce are ca obiect o plângere împotriva procesului-verbal de constatare și sancționare a contravenției.

În motivarea excepției de neconstituționalitate autorul acesteia susține că măsura confiscării bunurilor ori a contravalorii celor vândute contravine prevederilor constituționale, pe care le identifică în numerotarea și forma anterioare revizuirii Legii fundamentale. Astfel, consideră ca fiind încălcate dispozițiile art. 41 alin. (1) și (7), precum și ale art. 135 alin. (6) din Constituție, întrucât produsele comercializate au fost achiziționate pe cale licită și, ca atare, nu pot fi confiscate. Consideră, de asemenea, că

sanțiunea prevăzută pentru contravenția ce i se impută este exagerat de mare, disproporționată față de gravitatea faptei comise, încălcându-se astfel prevederile art. 49 alin. (2) din Constituție, privind restrângerea proporțională a exercițiului dreptului cu împrejurarea care a determinat-o, precum și prevederile art. 53 alin. (2) și (3) din Legea fundamentală, privind așezarea justă a sarcinilor fiscale.

Judecătoria Sighișoara apreciază că dispozițiile legale criticate sunt constituționale. Confiscarea prevăzută de textul de lege criticat nu lezează dreptul de proprietate, fiind conformă prevederilor art. 41 alin. (8) din Constituție, în numerotarea anterioară revizuirii acesteia. Aceste dispoziții nu contravin nici prevederilor art. 49 alin. (2) din Constituție, ci sunt de natură să asigure realizarea obligației statului de a proteja interese naționale în activitatea economică, financiară și valutară, prevăzută de art. 134 alin. (2) lit. b) din Legea fundamentală.

În conformitate cu dispozițiile art. 24 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, republicată, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, precum și Guvernului, pentru a-și formula punctele de vedere cu privire la excepția ridicată.

Guvernul consideră că excepția de neconstituționalitate ridicată este neîntemeiată. Arată în acest sens că, potrivit jurisprudenței constante a Curții Constituționale, prevederile legale prin care se instituie sanțiunea confiscării unor bunuri folosite sau rezultate din contravenții nu contravin principiului constituțional al ocrotirii și inviolabilității proprietății private. Consideră că nu s-a restrâns dreptul de exercitare liberă a comerțului, întrucât aceasta trebuie făcută într-un cadru legal care să asigure disciplina în economie. Prevederile art. 53 din Constituție nu sunt incidente în cauză, deoarece amenda contravențională este o sancțiune pentru încălcarea legii, iar nu o sarcină fiscală.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului nu au comunicat punctele lor de vedere cu privire la excepția de neconstituționalitate ridicată.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctul de vedere al Guvernului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și dispozițiile Legii nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, republicată, precum și ale art. 1 alin. (1), ale art. 2, 3, 12 și 23 din Legea nr. 47/1992, republicată, să soluționeze excepția de neconstituționalitate ridicată.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile art. 52 alin. (2) lit. f) din Legea nr. 521/2002 privind regimul de supraveghere și autorizare a producției, importului și circulației unor produse supuse accizelor, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 571 din 2 august 2002, cu modificările și completările ulterioare, potrivit cărora:

„(2) *Contravențiunile prevăzute la alin. (1) se sancționează după cum urmează: [...]*

1) cu amendă de la 1 miliard lei la 5 miliarde lei și confiscarea produselor, iar în cazul în care acestea au fost vândute, cu confiscarea sumelor rezultate din această vânzare și, după caz, anularea autorizațiilor, pentru cele prevăzute la lit. 1), 1), 1) și u)“.

Potrivit susținerilor autorului excepției, dispozițiile legale criticate contravin prevederilor constituționale ale art. 41 alin. (1) și (7), art. 49 alin. (2), art. 53 alin. (2) și (3) și art. 135 alin. (6), prevederi care, în urma republicării Constituției României în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 767 din 31 octombrie 2003, au devenit art. 44 alin. (1) și (8), art. 53 alin. (2), art. 56 alin. (2) și (3), respectiv art. 136 alin. (5), și au următorul cuprins:

— Art. 44 alin. (1) și (8): „(1) *Dreptul de proprietate, precum și creanțele asupra statului, sunt garantate. Conținutul și limitele acestor drepturi sunt stabilite de lege. [...]*

(6) Averea dobândită licit nu poate fi confiscată. Caracterul licit al dobândirii se prezumă.“;

— Art. 53 alin. (2): „*Restrângerea poate fi dispusă numai dacă este necesară într-o societate democratică. Măsura trebuie să fie proporțională cu situația care a determinat-o, să fie aplicată în mod nediscriminatoriu și fără a aduce atingere existenței dreptului sau a libertății.“;*

— Art. 56 alin. (2) și (3): „(2) *Sistemul legal de impuneri trebuie să asigure așezarea justă a sarcinilor fiscale.*

(3) Orice alte prestații sunt interzise, în afara celor stabilite prin lege, în situații excepționale.“;

— Art. 136 alin. (5): „*Proprietatea privată este inviolabilă, în condițiile legii organice.“*

Față de cele de mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, republicată, precum și al art. 13 alin. (1) lit. A.c), al art. 23 alin. (1) și (3) și al art. 25 alin. (1) și (3) din Legea nr. 47/1992, republicată,

CURTEA

În numele legii

DECIDE:

Respinge excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 52 alin. (2) lit. f) din Legea nr. 521/2002 privind regimul de supraveghere și autorizare a producției, importului și circulației unor produse supuse accizelor, cu modificările și completările ulterioare, excepție ridicată de Societatea Comercială „DO-DEX” — S.R.L. din Sovata în Dosarul nr. 713/2003 al Judecătoriei Sighișoara.

Definitivă și obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 9 decembrie 2003.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
prof. univ. dr. **NICOLAE POPA**

Examinând excepția de neconstituționalitate și dispozițiile legale criticate, cu raportare la prevederile constituționale invocate, Curtea reține următoarele:

Condiționarea exercitării unor activități comerciale de obținerea autorizațiilor legale nu semnifică restrângerea exercițiului unor drepturi sau libertăți. Dimpotrivă, cerința desfășurării anumitor activități comerciale pe baza și în conformitate cu autorizația emisă de autoritatea competentă se impune pentru asigurarea funcționării principiilor economiei de piață, al libertății comerțului, al concurenței loiale, precum și pentru realizarea obligației statului, prevăzută de art. 135 alin. (2) lit. b) din Constituție, republicată, de a proteja interesele naționale în activitatea economică, financiară și valutară.

În speță, autorul excepției a fost sancționat pentru săvârșirea contravenției prevăzute de art. 52 alin. (1) lit. u) din Legea nr. 521/2002, constând în „*comercializarea de produse supuse autorizării fără autorizație sau fără aprobarea Ministerului Finanțelor Publice, după caz“.*

În jurisprudența sa constantă, Curtea Constituțională a statuat că este la latitudinea legiuitorului să aplice un regim juridic mai sever în cazul circulației bunurilor supuse accizelor, inclusiv sub aspectul gravității sancțiunilor prevăzute. De asemenea, Curtea a reținut că dispozițiile constituționale privind garantarea dreptului de proprietate nu sunt lezate prin sancționarea contravențională, cu amendă și confiscarea bunurilor sau a valorilor, a unor fapte de încălcare a dispozițiilor exprese ale legii. Interdicția confiscării averii dobândite în mod licit nu este incidentă, întrucât prin însăși săvârșirea contravenției, autorul acesteia se situează în afara sferei licitului, iar confiscarea se dispune în conformitate cu prevederile art. 44 alin. (9) din Constituție, republicată.

De asemenea, nici prevederile art. 56 din Constituție, republicată, nu sunt incidente în cauză, deoarece nici amenda contravențională și nici confiscarea unor bunuri sau valori nu echivalează cu perceperea de impozite, taxe ori alte sarcini fiscale, ci sunt sancțiuni aplicate pentru încălcarea legii.

Magistrat-asistent,

Mădălina Ștefania Diaconu

Întrucât domnișoara Mădălina Ștefania Diaconu se află în concediu fără plată, în locul său semnează, în temeiul art. 261 alin. 2 din Codul de procedură civilă,

Prim magistrat-asistent,

Claudia Miu

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 482

din 11 decembrie 2003

**referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 2 alin. (2)
din Legea nr. 10/2001 privind regimul juridic al unor imobile preluate în mod abuziv
în perioada 6 martie 1945 — 22 decembrie 1989**

Nicolae Popa	— președinte
Costică Bulai	— judecător
Nicolae Cochinescu	— judecător
Constantin Doldur	— judecător
Kozsokár Gábor	— judecător
Petre Ninosu	— judecător
Șerban Viorel Stănoiu	— judecător
Lucian Stângu	— judecător
Ioan Vida	— judecător
Aurelia Popa	— procuror
Maria Bratu	— magistrat-asistent

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 2 alin. (2) din Legea nr. 10/2001 privind regimul juridic al unor imobile preluate în mod abuziv în perioada 6 martie 1945 — 22 decembrie 1989, excepție ridicată de Alexandrina Vesa în Dosarul nr. 795/R/2003 al Curții de Apel Brașov — Secția civilă.

La apelul nominal este prezentă autoarea excepției, prin mandatar, lipsind celelalte părți, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

Reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingere a excepției, arătând că textul art. 2 alin. (2) din Legea nr. 10/2001 nu contravine prevederilor constituționale. Împrejurarea că imobilul, care constituie obiectul litigiului în speța dedusă judecătii, a fost vândut chiriașului, care la rândul său l-a revândut, nu constituie o problemă de constituționalitate, ci una de aplicare a legii.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, reține următoarele:

Prin Încheierea din 5 iunie 2003, pronunțată în Dosarul nr. 795/R/2003, **Curtea de Apel Brașov — Secția civilă a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 2 alin. (2) din Legea nr. 10/2001 privind regimul juridic al unor imobile preluate în mod abuziv în perioada 6 martie 1945 — 22 decembrie 1989**, excepție ridicată de Alexandrina Vesa.

În motivarea excepției de neconstituționalitate autoarea acesteia arată, în susținerile orale din fața Curții de Apel Brașov, că textul legal criticat încalcă art. 15 alin. (2), art. 16 alin. (1), art. 20 alin. (1), precum și art. 41 alin. (2) din Constituție.

Instanța de judecată consideră că dispoziția legală criticată este constituțională.

Potrivit dispozițiilor art. 24 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, republicată, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, precum și Guvernului, pentru a-și formula punctele de vedere cu privire la excepția de neconstituționalitate ridicată. De asemenea, în conformitate cu dispozițiile art. 18¹ din Legea nr. 35/1997, cu modificările ulterioare, s-a solicitat punctul de vedere al instituției Avocatul Poporului.

Guvernul, în punctul său de vedere, apreciază că textul de lege criticat constituie o garanție suplimentară în

favoarea celor deposedați abuziv, impusă de considerente de echitate socială. Se arată că textul legal criticat admite explicit că, în situația preluării fără titlu valabil, calitatea de proprietar a persoanei deposedate abuziv „a supraviețuit acestei deposedări. Singura limitare adusă de text, însă cu respectarea condițiilor restrângerii drepturilor fundamentale potrivit art. 49 din Constituție, privește momentul din care începe să fie exercitat efectiv dreptul consfințit de art. 2 alin. (2) din Legea nr. 10/2001“.

De asemenea, arată că dispozițiile legale criticate nu conțin nici un element de discriminare care să ducă la încălcarea art. 16 din Constituție; tuturor celor aflați în situația descrisă de ipoteza textului legal urmează să li se aplice același regim juridic.

Avocatul Poporului, în punctul său de vedere, apreciază că textul legal criticat nu contravine art. 15 alin. (2) și art. 16 din Constituție, invocând în acest sens jurisprudența Curții în domeniu. În ceea ce privește critica de neconstituționalitate privind încălcarea art. 41 din Constituție, se arată că dispoziția constituțională invocată nu este aplicabilă în cauză, întrucât dreptul fostului proprietar de a i se restitui imobilul se naște în viitor. Prevederile art. 41 din Constituție se aplică numai după reconstituirea sau constituirea dreptului de proprietate.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului nu au comunicat punctele lor de vedere.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctul de vedere al Guvernului și al Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și dispozițiile Legii nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, republicată, ale art. 1 alin. (1), ale art. 2, 3, 12 și 23 din Legea nr. 47/1992, republicată, să soluționeze excepția de neconstituționalitate cu care a fost sesizată.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie art. 2 alin. (2) din Legea nr. 10/2001 privind regimul juridic al unor imobile preluate în mod abuziv în perioada 6 martie 1945 — 22 decembrie 1989, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 75 din 14 februarie 2001, text de lege care are următorul conținut:

— Art. 2 alin. (2): „*Persoanele ale căror imobile au fost preluate fără titlu valabil își păstrează calitatea de proprietar avută la data preluării, pe care o exercită după primirea deciziei sau a hotărârii judecătorești de restituire, conform prevederilor prezentei legi.*“

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea constată că autorul excepției nu a respectat obligația prevăzută de art. 12 alin. (2) din Legea nr. 47/1992, republicată, potrivit căruia „*Sesizările trebuie făcute în formă scrisă și motivate.*“

Așa cum rezultă din încheierea instanței de judecată, autoarea excepției a arătat că textele legale criticate ar contraveni prevederilor art. 15 alin. (2), art. 16 alin. (1), art. 20 alin. (1), precum și art. 41 alin. (2) din Constituție,

care, ulterior sesizării, a fost modificată și completată prin Legea de revizuire nr. 429/2003, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 758 din 29 octombrie 2003, republicată de Consiliul Legislativ, în temeiul art. 152 din Constituție, în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 767 din 31 octombrie 2003, cu reactualizarea denumirilor și dându-se textelor o nouă numerotare, astfel că art. 41 alin. (2) a devenit art. 44 alin. (2).

Analizând criticile de neconstituționalitate, Curtea constată că sunt neîntemeiate pentru considerentele ce urmează.

Scopul Legii nr. 10/2001 este acela de a statornici măsuri reparatorii (restituiri și despăgubiri) în interesul foștilor proprietari, ale căror imobile au fost preluate de stat sau de alte persoane juridice în mod abuziv, dar pe baza unui titlu valabil.

Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, republicată, precum și al art. 1—3, al art. 13 alin. (1) lit. A.c), al art. 23 și al art. 25 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, republicată,

CURTEA

În numele legii

DECIDE:

Respinge excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 2 alin. (2) din Legea nr. 10/2001 privind regimul juridic al unor imobile preluate în mod abuziv în perioada 6 martie 1945 — 22 decembrie 1989, excepție ridicată de Alexandrina Vesa în Dosarul nr. 795/R/2003 al Curții de Apel Brașov — Secția civilă.

Definitivă și obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 11 decembrie 2003.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
prof. univ. dr. **NICOLAE POPA**

Magistrat-asistent,
Maria Bratu

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 483

din 11 decembrie 2003

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 8 alin. (1) din Legea nr. 10/2001 privind regimul juridic al unor imobile preluate în mod abuziv în perioada 6 martie 1945 — 22 decembrie 1989

Nicolae Popa	— președinte
Costică Bulai	— judecător
Nicolae Cochinescu	— judecător
Constantin Doldur	— judecător
Kozsokár Gábor	— judecător
Petre Ninosu	— judecător
Șerban Viorel Stănoiu	— judecător
Lucian Stângu	— judecător
Ioan Vida	— judecător
Aurelia Popa	— procuror
Maria Bratu	— magistrat-asistent

Dan-Mircea Enescu, în Dosarul nr. 4.378/2003 al Tribunalului Bacău — Secția civilă.

La apelul nominal este prezent autorul excepției, prin mandatar Dan-Mircea Enescu, lipsind celelalte părți, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

Cauza fiind în stare de judecată, având în vedere prevederile art. 68 alin. 4 din Codul de procedură civilă, mandatarul autorului excepției depune note scrise în susținerea excepției.

Reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingere a excepției, invocând jurisprudența Curții Constituționale în materie.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, reține următoarele:

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 8 alin. (1) din Legea nr. 10/2001 privind regimul juridic al unor imobile preluate în mod abuziv în perioada 6 martie 1945 — 22 decembrie 1989, excepție ridicată de Radu-Nicolae Enescu, prin mandatar

Prin Încheierea din 25 iunie 2003, pronunțată în Dosarul nr. 4.378/2003, **Tribunalul Bacău — Secția civilă a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 8 alin. (1) din Legea nr. 10/2001 privind regimul juridic al unor imobile preluate în mod abuziv în perioada 6 martie 1945 — 22 decembrie 1989**, excepție ridicată de Radu-Nicolae Enescu.

În motivarea excepției de neconstituționalitate se susține că dispozițiile criticate sunt neconstituționale, deoarece „s-a rezolvat parțial problema restituirii pădurilor preluate abuziv de către stat, restituindu-se până la limita de 10 ha de pădure“. În acest mod „se legiferează preluarea de către stat a pădurilor chiar dacă acesta nu are nici un fel de titlu“. Autorul excepției consideră că în cazul dispozițiilor criticate este vorba despre o „expropriere“, înfrângându-se astfel dispozițiile art. 41 alin. (3) din Constituție.

Instanța de judecată apreciază că excepția de neconstituționalitate este nefondată.

Potrivit dispozițiilor art. 24 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, republicată, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, precum și Guvernului, pentru a-și formula punctele de vedere cu privire la excepția de neconstituționalitate ridicată. De asemenea, în conformitate cu dispozițiile art. 18¹ din Legea nr. 35/1997, cu modificările ulterioare, s-a solicitat punctul de vedere al instituției Avocatul Poporului.

Guvernul, în punctul său de vedere, arată că textul criticat stabilește excepțiile de la aplicarea Legii nr. 10/2001, determinând bunurile care nu se vor restitui potrivit acestei legi, ci potrivit altor dispoziții legale. Guvernul consideră că dispozițiile art. 8 alin. (1) constituie o normă de trimitere, iar neconstituționalitatea unor dispoziții legale nu poate fi invocată prin raportarea lor la alte dispoziții legale.

Avocatul Poporului, în punctul său de vedere, apreciază că aspectul invocat de autorul excepției se referă la o soluție legislativă care corespunde unei opțiuni ce ține de competența legiuitorului.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului nu au comunicat punctele lor de vedere.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctul de vedere al Guvernului și al Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, susținerile părții prezente, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și dispozițiile Legii nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, republicată, ale art. 1 alin. (1), ale art. 2, 3, 12 și 23 din Legea nr. 47/1992, republicată, să soluționeze excepția de neconstituționalitate cu care a fost sesizată.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie art. 8 alin. (1) din Legea nr. 10/2001 privind regimul juridic al unor imobile preluate în mod abuziv în perioada 6 martie 1945 — 22 decembrie 1989, text de lege care are următorul conținut: „*Nu intră sub incidența prezentei legi terenurile al căror regim juridic este reglementat prin Legea fondului funciar nr. 18/1991, republicată, și prin Legea nr. 1/2000 pentru reconstituirea dreptului de proprietate asupra terenurilor agricole și celor forestiere, solicitate potrivit prevederilor Legii fondului funciar nr. 18/1991 și ale Legii nr. 169/1997.*“

Textul constituțional invocat de autorul excepției este cel al art. 41 alin. (3).

Potrivit Constituției republicate în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 767 din 31 octombrie 2003, cu reactualizarea denumirilor și renumerotarea textelor, art. 41 alin. (3) a devenit art. 44 alin. (3), cu următoarea redacție: „*Nimeni nu poate fi expropriat decât pentru o cauză de utilitate publică, stabilită potrivit legii, cu dreaptă și prealabilă despăgubire.*“

Autorul excepției critică textul pe motiv că „rezolvă parțial problema restituirii pădurilor preluate abuziv de către stat“.

Examinând această critică de neconstituționalitate, Curtea constată că prevederea legală în discuție nu poate avea înțelesul pe care i-l atribuie autorul excepției, fiind vorba, de fapt, despre o precizare potrivit căreia restituirea bunurilor la care se referă urmează regimul stabilit prin legi anterioare, iar nu normele cuprinse în Legea nr. 10/2001.

Curtea Constituțională, în jurisprudența sa, de exemplu prin Decizia nr. 136 din 21 octombrie 1998, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 448 din 24 noiembrie 1998, a statuat următoarele: „Chiar dacă naționalizarea sau alte moduri prin care, sub imperiul unor legi anterioare, a luat naștere dreptul de proprietate al statului nu sunt corespunzătoare prevederilor Constituției, dreptul subiectiv de proprietate al statului, constituit potrivit reglementărilor legale anterioare actualei legi fundamentale, nu este stins ca efect al intrării în vigoare a acesteia, independent de modificările aduse regimului juridic al proprietății. Așa fiind, [...] dreptul fostului proprietar de a i se restitui imobilul se naște în viitor, prin aplicarea prevederilor legale care îi reconstituie acest drept. Prevederile privind garantarea și ocrotirea proprietății, potrivit art. 41 din Constituție, se aplică numai după reconstituirea sau constituirea dreptului de proprietate.“

Considerentele din această decizie își păstrează valabilitatea și în prezenta cauză, neexistând elemente de natură a determina o reconsiderare a jurisprudenței Curții.

Aspectul invocat de autorul excepției privind limitarea suprafeței restituite pe fiecare titular deposedat la 50 ha pentru terenurile agricole și 10 ha pentru terenurile forestiere, potrivit Legii nr. 18/1991, republicată, cu modificările ulterioare, se referă la o soluție legislativă care corespunde unei opțiuni politice ce ține de competența legiuitorului, nefiind o problemă de contencios constituțional.

Curtea Constituțională a statuat în jurisprudența sa că este dreptul suveran al legiuitorului de a aprecia întinderea și amploarea măsurilor pe care le stabilește prin lege, iar sub aspectele practice pe care le-ar presupune o apreciere asupra oportunității vreunei măsuri reparatorii, Curtea nu numai că nu s-ar putea pronunța, dar, în principiu, n-ar putea să completeze sau să schimbe măsuri legislative existente, devenind astfel „legislator pozitiv“.

De altfel, nu revine Curții Constituționale aprecierea caracterului măsurilor de reformă agrară din 1945. Ele au fost anterioare perioadei care face obiectul reparațiilor dispuse prin legile ce fac obiectul criticilor de neconstituționalitate. În acest sens s-a pronunțat Curtea prin Decizia nr. 43 din 4 februarie 2003, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 251 din 11 aprilie 2003, prin care a respins excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 8 alin. (1) din Legea nr. 10/2001, statuând că acest text este constituțional.

Considerentele și soluția din această decizie sunt valabile și în cauza prezentă, neintervenind elemente noi care să determine o reconsiderare a jurisprudenței Curții.

Față de cele expuse, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, republicată, precum și al art. 13 alin. (1) lit. A.c) și al art. 23 din Legea nr. 47/1992, republicată,

CURTEA

În numele legii

DECIDE:

Respinge excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 8 alin. (1) din Legea nr. 10/2001 privind regimul juridic al unor imobile preluate în mod abuziv în perioada 6 martie 1945 — 22 decembrie 1989, excepție ridicată de Radu-Nicolae Enescu, prin mandatar Dan-Mircea Enescu, în Dosarul nr. 4.378/2003 al Tribunalului Bacău — Secția civilă.

Definitivă și obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 11 decembrie 2003.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
prof. univ. dr. **NICOLAE POPA**

Magistrat-asistent,
Maria Bratu

ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE

MINISTERUL ECONOMIEI ȘI COMERȚULUI

ORDIN

pentru aprobarea Prescripției tehnice PT CR 7/1 — 2003, ediția 1, „Cerințe tehnice privind omologarea procedurilor de sudare folosite pentru executarea lucrărilor la instalațiile mecanice sub presiune și la instalațiile de ridicat. Partea 1: Oțel“

În aplicarea Hotărârii Guvernului nr. 1.340/2001 privind organizarea și funcționarea Inspecției de Stat pentru Controlul Cazanelor, Recipientelor sub Presiune și Instalațiilor de Ridicat, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 37 din 21 ianuarie 2002,

în temeiul Hotărârii Guvernului nr. 738/2003 privind organizarea și funcționarea Ministerului Economiei și Comerțului, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 485 din 7 iulie 2003, având în vedere referatul de aprobare prezentat,

ministrul economiei și comerțului emite următorul ordin:

Art. 1. — Se aprobă Prescripția tehnică PT CR 7/1 — Partea 1: Oțel“, cuprinsă în anexa*) care face parte integrantă din prezentul ordin.
Art. 2. — Prezentul ordin va fi publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Ministrul economiei și comerțului,
Dan Ioan Popescu

București, 19 decembrie 2003.
Nr. 370.

*) Anexa se publică ulterior în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 105 bis în afara abonamentului, care se poate achiziționa de la Centrul pentru relații cu publicul al Regiei Autonome „Monitorul Oficial“, București, șos. Panduri nr. 1.

MINISTERUL ECONOMIEI ȘI COMERȚULUI

ORDIN

pentru aprobarea Prescripției tehnice PT CR 7/2 — 2003, ediția 1, „Cerințe tehnice privind omologarea procedurilor de sudare folosite pentru executarea lucrărilor la instalațiile mecanice sub presiune și la instalațiile de ridicat. Partea 2: Aluminii și aliaje de aluminii“

În aplicarea Hotărârii Guvernului nr. 1.340/2001 privind organizarea și funcționarea Inspecției de Stat pentru Controlul Cazanelor, Recipientelor sub Presiune și Instalațiilor de Ridicat, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 37 din 21 ianuarie 2002,

în temeiul Hotărârii Guvernului nr. 738/2003 privind organizarea și funcționarea Ministerului Economiei și Comerțului, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 485 din 7 iulie 2003, având în vedere referatul de aprobare prezentat,

ministrul economiei și comerțului emite următorul ordin:

Art. 1. — Se aprobă Prescripția tehnică PT CR 7/2—2003, ediția 1, „Cerințe tehnice privind omologarea procedurilor de sudare folosite pentru executarea lucrărilor la instalațiile mecanice sub presiune și la instalațiile de ridicat.

Partea 2: Aluminiiu și aliaje de aluminiiu“, cuprinsă în anexa*) care face parte integrantă din prezentul ordin.

Art. 2. — Prezentul ordin va fi publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Ministrul economiei și comerțului,
Dan Ioan Popescu

București, 19 decembrie 2003.
Nr. 371.

*) Anexa se publică ulterior în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 105 bis în afara abonamentului, care se poate achiziționa de la Centrul pentru relații cu publicul al Regiei Autonome „Monitorul Oficial“, București, șos. Panduri nr. 1.

MINISTERUL ECONOMIEI ȘI COMERȚULUI

ORDIN

pentru aprobarea Prescripției tehnice PT CR 7/3—2003, ediția 1, „Cerințe tehnice privind omologarea procedurilor de sudare folosite pentru executarea lucrărilor la instalațiile mecanice sub presiune și la instalațiile de ridicat. Partea 3: Polietilenă de înaltă densitate“

În aplicarea Hotărârii Guvernului nr. 1.340/2001 privind organizarea și funcționarea Inspecției de Stat pentru Controlul Cazanelor, Recipientelor sub Presiune și Instalațiilor de Ridicat, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 37 din 21 ianuarie 2002,

în temeiul Hotărârii Guvernului nr. 738/2003 privind organizarea și funcționarea Ministerului Economiei și Comerțului, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 485 din 7 iulie 2003, având în vedere referatul de aprobare prezentat,

ministrul economiei și comerțului emite următorul ordin:

Art. 1. — Se aprobă Prescripția tehnică PT CR 7/3—2003, ediția 1, „Cerințe tehnice privind omologarea procedurilor de sudare folosite pentru executarea lucrărilor la instalațiile mecanice sub presiune și la instalațiile de ridicat.

Partea 3: Polietilenă de înaltă densitate“, cuprinsă în anexa*) care face parte integrantă din prezentul ordin.

Art. 2. — Prezentul ordin va fi publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Ministrul economiei și comerțului,
Dan Ioan Popescu

București, 19 decembrie 2003.
Nr. 372.

*) Anexa se publică ulterior în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 105 bis în afara abonamentului, care se poate achiziționa de la Centrul pentru relații cu publicul al Regiei Autonome „Monitorul Oficial“, București, șos. Panduri nr. 1.

EDITOR: PARLAMENTUL ROMÂNIEI — CAMERA DEPUTAȚILOR

Regia Autonomă „Monitorul Oficial“, str. Izvor nr. 2–4, Palatul Parlamentului, sectorul 5, București,
cont nr. 2511.1—12.1/ROL Banca Comercială Română — S.A. — Sucursala „Unirea“ București
și nr. 5069427282 Direcția de Trezorerie și Contabilitate Publică a Municipiului București
(alocat numai persoanelor juridice bugetare).

Adresa pentru publicitate: Centrul pentru relații cu publicul, București, șos. Panduri nr. 1,
bloc P33, parter, sectorul 5, tel. 411.58.33 și 411.97.54, tel./fax 410.77.36.

Tiparul : Regia Autonomă „Monitorul Oficial“, tel. 490.65.52, 335.01.11/2178 și 402.21.78,
E-mail: marketing@ramo.ro, Internet: www.monitoruloficial.ro
